

באר אברהם

להפצת אור תורתו ותולדותיו
מבארו של הצדיק המופלא פועל הישועות
הרה"ק ר' אברהם מקנעהניטש
בזרה"ק ר' יהודה צבי (הטני) מסטרעטין (מנו"כ בעיר בודאפעשט)

על פי הבאר

הננו להביא בפני קוראי הגליון פרסום ראשון מלשונו של הגה"צ המפורסם פה מפיק מרגליות ר' אליעזר דוד פריעדמאן זצ"ל ממכתבו אשר כתב לנכד רבינו לפני כמה שנים (ולא נדפס עד עתה) אודות הוצאת דברי תורתו של רבינו, ובו מביא בהערצה מופלגת מזכרונותיו מאשר שמע מאביו זצ"ל על שגב קדושתו של רבינו שבאותן הימים היה ידוע ומפורסם בפי חסידים ואנשי מעשה ולשמו ולזכרו תאוות נפש.

" נתמלא הבית אורה של תורה, בהתגלות אוצר המדה שהיה ספון הרבה שנים, מדברי קדשו של הרב הקדוש מוהר"ר אברהם מקנעהניטש זצלה"ה זי"ע מגזע קודש בית סטרעטין, אשר האיר לארץ ולדרים בעבודת השי"ת בלבת אש קודש כדרך הסלולה מהשרף האלוקי מסטרעליסק זי"ע.

שמעתי מאאמור"ר ולה"ה שבעודנו בימי בחורותו בשנות מלחמה"ע הראשונה בעיר הבירה בודאפעסט, נתחמם באישו של אותו צדיק שמצא שם מנוח בברחו מארצות פולין היו יראי ה' דשם מסיחים בהתפעלות אודות עבודתו בקודש כאחד מצדיקי קמאני תלמידי הבעש"ט הק' זי"ע בהתלהבות גדול ובכל כוחות הגוף.

ובמיוחד זכר אאמור"ר ז"ל לטובה אמירת שיר השירים בימי הפסח בנעימות ובמתיקות נפלאה, ומחמת רוב אמיצות הכח היו מספיק בכל יום רק פרק אחד. והיו מספרים פלאות על ישועות שהיה פועל בקרב הארץ.

אשר על כן אמינא לפעלא טבא איישר חיליה דנו"ג הרב המאוה"ג מוה"ר יואל האלברשטאם שליט"א שנטל על עצמו הבאת כתבי קודש אלו לבית הדפוס, ודבר גדול הוא שלא ישכח זכרו של אותו צדיק מדורות הבאים.

זכות האי קדוש עליון יעמוד לכל לומדי תורתו ומדובכי שפתותיו, אשר ממקומו הוא יפן ברחמיו להשפיע עליהם כל ברכות טוב בנפשיות ובזמניות, אכיר"ר."

הנה נא הואלתי לדבר אל ה' ואנכי עפר ואפר (י"ח, כז)

יש לפרש שכך אמר אברהם אבינו לפני השי"ת, כי מכך שהואלתי לדבר אל ה', ורצוני וחשקי להתפלל אל בוראי, הרי מדבר זה מוכח שאנכי עפר ואפר ואני מתנהג במידת הענוה והשפלות, כי רק האיש שדעתו נמוכה ורוחו שפלה בקרבו והוא נכנע לפני בוראו, הוא נגש להעתיר בתפילה לפני יוצרו*.

וכן מצינו שהפליג דוד המלך בגנות מידת הגאווה והישות ואמר (תהלים קא, ה) " גבה עינים ורחב לבב אותו לא אוכל = ", היינו שגם השי"ת מצדו אינו חפץ בתפלת המתגאה והוא שוכן את דכא. על כן יש לגשת להתפלל בהכנעה וענווה וכך תתקבל התפילה.²

(ע אברהם ודגל מזנה יהודה וידא)

* ראה בחת"ס בפרשתו (ד"ה ואנכי עפר ואפר) עכשיו כשהתפלל על ארבעים וחמשה שיצרך הקב"ה עמהם הוצרך להקדים עפר ואפר וכת' אשכנן את דכא א"כ שכינתו למטה ע"י ענותנותו של אברהם יוכל להצטרף עם מ"ה צדיקים להיות עשרה בכל עיר, משא"כ אי' ה' מתגאה אין אני והוא יכולים לדור בעולם אחת וא"א להצטרף.

וראה בכל' יקר פר' מצורע (יד, ד) ז"ל ואת הצפור החיה זהו כנגד פטפטי דברים בתורה ותפלה אך שצריך לצרף לדבור זה עץ ארז ושני תולעת ואזוב המורה על ההכנעה והשפלות עי"ש.

² וראה בגמ' סוטה (ה, א) אמר רב חסדא ואיתימא מר עוקבא כל אדם שיש בו גסות הרוח אמר הקב"ה אין אני והוא יכולין לדור בעולם.

³ עיין בגמ' סוטה (ה, ב) אבל מי שדעתו שפלה מעלה עליו הכתוב כאילו הקריב כל הקרבנות כולם שנאמר תהלים (נא, ט) זבחי אלהים רוח נשברה ולא עוד אלא שאין תפלתו נמאסת שנאמר (תהלים נא, ט) לב נשבר ודכה אלהים לא תבזה.

וראה במדרש שוחר טוב (תהלים יז), אמר דוד לפני הקב"ה רבונו של עולם אלו באים מנח התורה ומכח מעשים טובים, אבל אני איני בא לפניך אלא כעני המבקש צדקה, שנאמר (תהלים יז טו) "אני בצדק אחזה פניך".

מבאר הישועות

בשבוע זה שוב הגיע לידי המערכת מעשה מפעים מכוחו של רבינו הק' לפעול ישועות כאשר העידו ואמרו גדולי צדיקי דורו ובפרט בענייני זיווגים כנודע.

ליהודי אחד מלומדי תורת רבינו יש ידיד אשר כבר שנים רבות וארוכות לא מצא את זיווגו, כשנתוודע האיש לגודל הסגולה להשתטח על ציון הק' של רבינו ולהפיץ דברי תורתו סיפר הדבר לידידו המצפה לישועה והציע לו לפעול אף הוא ישועה בזכות רבינו אך למעשה לא אסתייעא מילתא בפרט אשר מטבע הדברים כבר התנסה הלה בכל מיני סגולות שבעולם.

בהגיע יו"ד של רבינו בשלהי חודש תמוז העלל"ט נידב האיש סכום נכבד להפצת ד"ת של רבינו לזכות ידידו הבחור, ושלה פיתקא דרחמי לציון הק' להעיתיר עבור ידידו וסיפר לו שעשה השתדלות זו בעבורו.

בשבוע זה פנה הבחור המבוגר אל המערכת וסיפר מעצמו אשר בשעתו מצא אחר כל השנים הארוכות לאחרונה מצא את זיווגו ובא בברית האירוסין, והוא מאמין ומרגיש אשר זכה לכך גם בזכות כוחו של רבינו הק' שודאי המליץ טוב בעדו להחיש עבורו ישועה.

רבינו נסמן בכ"ה"ח הארטאדאקסי בבואדא.
לחולעת הנטעים כתובת הציון היא:
Csörsz u. 55, 1124 Budapest
בשביל המרכזי בצד ימין קברו של הגאון רבי
קאפיל רייך אב"ד בודאפעסט, בהמשך
בשורה יותר פנימית מצד ימין קבר רבינו.

הגליון יו"ל בסיועו של

מח"ר ר' צבי יצחק לאנגנער שליט"א

נכד רבינו זי"ע

הוא הגבר אשר נטל על שכמו את זכות הפצת דברי תורתו של זקינו רבינו הק' זי"ע

חלק מהוצאות הגליון נתגברו ע"י

מח"ר אברהם יחזקע העשיל טווערסקי שליט"א

לרגל שמחת הפדיון הבן לבנו בכורו

היניק כמר חי יצחק נ"י

באר המעשיות

” ואברהם עודנו עומד לפני ה' ” (יח, כב)

פעם אחת נפל עלה ברצון הרה"ק ר' דוד פורקעס זי"ע ליסע לארץ הקדושה ולא רצה ליסע בלא נטילת רשות מרבו מרן הבעש"ט הק' זי"ע, אשר על כן נסע מקודם אל מעזיבוז לרבו הקדוש וביקש ממנו שיסכים עמו על נסיעתו לארה"ק. השיב לו הבעש"ט הק' בלשון קדשו ”אני מסכים שתסע, נאר זעה דוד זאלסט דך נישט באנארישן” (ראה נא שלא להשתטות) וברכו בברכת הפרידה. הרב הקדוש לא הבין אל מה יכוונו הדברים אך קיבל את ברכת רבו ונסע לדרך.

ויהי באמצע הדרך עמדה הספינה אצל אי אחד, ומחמת שזה היה בבוקר ולא התפלל הרה"ק עדיין תפלת שחרית, על כן ירד הרב הקדוש מהספינה והלך אל תוככי האי אולי ימצא איזה יהודי שיתפלל אצלו עד שתעמוד הספינה כי דרכה לעמוד כמה שעות, ושאל מהאנשים אשר עמדו שם האם דרים יהודים באי הזה, והשיבו אותו כי שום איש יהודי אין דר כאן.

פתאום בא לפניו איש זקן נשוא פנים בצורה מהודרת עד מאד ושאל אותו ”האתה הוא ר' דוד פורקעס?”, והשיב הרה"ק הן, שוב שאלו ”ומה בקשת מר?”, השיב הרה"ק שהוא מבקש איזה בית להיכנס להתפלל בו, אמר לו האיש הזקן ”בא עמי לחדרי ושם תמצא מקום מרווח להתפלל”, והלך עם הזקן הני"ל והתפלל שם, וכשגמר התפלה הביאו לפניו סעודה נכבדה כסעודת שלמה בשעתה.

הזקן שאל את הרה"ק מה עושים אחינו בני ישראל בגולה האם הם בבריות גופא והשיב הרה"ק ”השי"ת פארלאזט זיי נישט” (השי"ת אינו נוטשם), חזר ושאלו הזקן האם יש להם פרנסה בהרחבה, והרה"ק השיב שוב כנ"ל שהשי"ת משגיח בעין חמלתו על בני ישראל בכל מקום שהם, ואח"כ שאלו הזקן ואיך מצבם בעול הגלות מהשונאים העומדים עליהם לכלותם ח"ו, והשיב הרה"ק שהשי"ת נוקם את נקמתם ומושיע להם מכל צריהם, וכך שאלו הזקן על כל פרט ופרט, והרה"ק ר' דוד באמונתו הזכה השיב על הכל בהאי לישנא ”השי"ת פארלאזט זיי נישט”. אחר כן אמר לו הזקן הנה זמן הנסיעה ממשמש ובא וצריך אתה ליסע לדרךך, והלכו להספינה בחיפזון והזקן ברכו בברכת הפרידה והרב ר' דוד עלה אל הספינה.

והנה באמצע הדרך נתוודע להרה"ק, שמחמת החיפזון טעה ועלה על ספינה אחרת, והספינה שהוא היה צריך ליסע עמה לארה"ק כבר הלכה לה והספינה אשר הוא נוסע בה עתה קעת היא באה מארה"ק ונוסעת בחזרה לביתו, והיה לו צער גדול מזה כמובן אחר שמסירות נפש רבה היה לו עבור נסיעה זו, ועמד נבוך ברעיונותיו שראה שמה' מצעדי גבר כוננו, והתחיל להתיישב בדעתו מה היה עמו. ובפתע תמה תמיהה רבת, הלא אמרו לו שעל האי הלז אין דר שם שום אדם ובדאי איש יהודי, ומהיכן היה שם הבית והזקן ומאין ידע הזקן ששמו דוד, והבין הרה"ק שאין זה דבר פשוט ועוד אשר נעלם מדעתו לשאול הזקן על זה והסכים במחשבתו שתיכף כשיבא לביתו יסע מיד להבעש"ט ושם יבין פתרון הדבר.

ויהי בבואו להבעש"ט הק', קודם שיאמר לרבו איזה דבר אמר לו הבעש"ט הק' בצער בזה"ל ”אוי דוד, איך האב דיר דאך געווארנט אז דו זאלסט זיך נישט באנארישן” (הלא הזהרתיך לבל תשתטה). שאל אותו ר' דוד וכי מה עשיתי, ענה אותו הבעש"ט הק' ”הנה תדע שבכל עת נכנס אברהם אבינו ע"ה לפני הקב"ה ושואל אותו על בניו מה הם עושים בגולה ואיך סובלים שעבוד הגלויות, והשי"ת משיב אותו תמיד תנוח דעתך כי עין השגחתי עליהם תמיד בכל פרט ופרט, ובכל צרתם לו צר ואף בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים, ובהיות אשר התגברו הצרות לא נכנסו הדברים בלבו של אברהם אב הרחמן והפציר והעיתיר בפני השי"ת שבדאי אין יכולים בני ישראל לסבול קושי השעבוד יותר, ונעשה רעש גדול בפמליא של מעלה, ואמר לו השי"ת הנה כעת נוסע דוד עבדי לארה"ק לך ושאל אותו ותראה שגם הוא יאמר לך שאני עוזר להם בכל עת ובכל שעה. והזקן הזה היה אברהם אבינו שירד לשאול אותך כאשר אמר לו השי"ת, ואתה הסכלת עשו כי לא השבת כהוגן, האסט געדארפט שרייען געוואלד (היה לך לזעוק געוואלד), ולהשיב כי הצרות גברו מאד ורבו למעלה ראש, עד כי כשל כח הסבל מרוב התלאות והצרות אשר מצאתנו”.